

JOSEP BARBERÀ I SORLÍ

«Hi ha molts militants de Compromís decebutos amb el canvi»

Fa set mesos que Josep Barberà va prendre el relleu d'Agustí Cerdà a la presidència d'Esquerra Republicana del País Valencià (ERPV). Regidor de cultura a Benicarló (Baix Maestrat), on el seu partit va presentar-se coalitzat amb Compromís, Barberà vol fer passes cap a la confluència de tots dos projectes a l'àmbit del País Valencià. De moment, però, no hi troba prou receptivitat.

*Entrevista de Víctor Maceda
Fotografies de Miguel Lorenzo*

La conferència política que ERPV va celebrar a Algemesí (Ribera Alta) el 2013 va marcar un punt d'inflexió al si de l'organització. Per primera vegada el partit diferenciava tres marcs de decisió –Catalunya, País Valencià i les illes Balears–, cadascun dels quals transita a una velocitat. Dos anys més tard, després que un sector de Compromís vetara una possible confluència electoral als comicis del 2015, Josep Barberà ha aterrat a la presidència de la formació, on ha rellevat Agustí Cerdà, que acumulava 15 anys en el càrrec. L'experiència del jove Barberà –qui sí que va poder lligar una coalició electoral amb Compromís– podria aplanar el camí a una entesa a l'àmbit de país.

—**En quin moment es troba ERPV?**

—Fins i tot abans de la nostra conferència del 2013, el projecte de Països Catalans independents –tots a una– ja estava esgotat. El Principat va fent marxa, i, per tant, havíem de resituar-nos. Hem centrat l'àmbit de decisió al País Valencià sense

renunciar a una futura... Al que vulguem. Aquest procés, volem fer-lo amb més gent que respecte la unitat de la llengua, el nom del país, que parlem de l'espòli fiscal i que siguem d'esquerres i valencianistes, cosa que obri un escenari de possibles pactes. La nova direcció d'ERPV és conscient que nosaltres, tot sols, no podem fer allò que volem fer. Hem guanyat militants i mai no hem tingut tants regidors com ara: són vint regidors en un país molt gran, però vint regidors netament independents. Tenim ponts amb Esquerra Unida en molts pobles i amb Compromís en uns altres, i ara tots plegats hem de decidir cap a on anem.

—**Què vol dir?**

—Sense el procés català, Pedro Sánchez segurament seria el president espanyol. Però el cas català ho determina tot, i en aquest sentit, quan Catalunya faça el pas que està a punt de fer, caldrà veure on se situa cadascú. On se situarà Podem? On ho farà Compromís? I dins de Compromís, on se situarà el Bloc? I Iniciativa? Què farà Esquerra Unida? On

estarà el PCE?... Hi haurà una divisió molt clara entre els qui estan pel dret a decidir dels pobles i els qui no ho estan, i des d'aquest punt de vista, serà fàcil posar-nos d'acord amb qui pense com nosaltres.

—**En el cas de Benicarló, l'acord amb Compromís va resultar senzill? No sols governen conjuntament, sinó que van presentar-se coalitzats.**

—A les anteriors eleccions, les del 2011, el Bloc ja s'havia posat en contacte amb nosaltres perquè ens integràrem a la seua candidatura, però com a independents, sense que hi aparegueren les nostres sigles. No vam acceptar-ho i ens vam quedar a 50 vots d'obtenir un regidor. En aquest cas, teníem la intenció de bastir una plataforma àmplia, que incloguera també Esquerra Unida, perquè teníem clar que, en aquest cas, un més no sumarien dos, sinó quatre, com va passar.

—**Als últims comicis valencians –i als espanyols– ja van intentar, en va, de confluïr amb Compromís. Què el fa pensar que serà possible en el futur?**

—No circumscriuria la política de con-

fluències a Compromís, però sóc optimista. Allà on hem segut a parlar-ne, ens hi hem posat d'acord. Benicarló i uns altres pobles en són el millor exemple. Hi ha molts militants de Compromís decebuts amb el canvi. Ja sabem que es tracta d'un bipartit amb el suport exterior de Podem, però en molts temes es troba a faltar més valentia. Des del decret de plurilingüisme [a l'ensenyament] fins al tema de RTVV, per posar dos casos. N'hi ha que volen més "radicalitat", entre cometes, en els aspectes nacionals, de país. Tota aquesta gent sap molt bé que si nosaltres estiguérem allà, fent alguna cosa, provocariem un viratge cap a postures nacionals que ara estan massa diluïdes. És per això que ens agradaria bastir una àmplia plataforma d'esquerres i valencianista, on podria haver-hi Compromís, o no, i Esquerra Unida, o no. Som conscients del pes que tenim i no aspirem a liderar res, ni posseïm la veritat absoluta, però obrim els braços a tothom qui vulga conformar una plataforma d'aquest tipus. Per què treballem conjuntament als pobles i no podem fer-ho en unes altres esferes? Només caldria acordar uns punts programàtics bàsics sobre el que ha de ser aquest país.

—Si els vets es mantenen, què faran?

—Continuarem intentant el diàleg, però no crec que els vets es mantinguen. Allò que va passar va ser una errada.

—Ha parlat mai amb Mónica Oltra, la líder de Compromís?

—No. He parlat amb Àgueda Micó i Rafael Carbonell [secretària nacional i portaveu nacional del Bloc] i amb [el secretari general de Podem, Antonio] Montiel, però han sigut converses informals. Les úniques converses formals van ser amb motiu de les eleccions espanyoles.

—Per part d'Oltra...

—Per part de Compromís. Vam parlar amb Joan Baldoví, amb Micó i amb Montiel, però no va poder ser... Em consta que, en una reunió de Compromís, algú va dir que "per a nacionalistes, ja estem nosaltres". Si en aquest país no seiem a parlar d'una vegada, farem ben poca feina.

—Davant la negativa de Compromís, a les eleccions estatals d'ara fa un any, ERPV va formar part de la candidatura Ara País Valencià, amb Els Verds i Esquerra Nacionalista Valenciana...

—Aquell resultat [2.503 vots, el 0,09%] no es pot considerar positiu, de cap manera. Els valencianistes i els independentistes declarats estem necessitats de

victòries. Sempre que sorgeix l'oportunitat de canviar Espanya, a alguns els pica el cuquet d'intentar-ho de nou. Molts van decidir-se pel vot útil i van premiar la confluència amb Podem. Amb tot, el nostre grup a Madrid estarà al costat del País Valencià, des de la reforma de l'Estatut fins al sistema de finançament.

—Compromís és nacionalista?

—Compromís té una part de gent que és valencianista, però en té una altra que no ho és tant. Em sembla obvi.

—Quan pensa en la coalició Compromís, què li suggereix?

—Mai no penso en Compromís com a tal, sinó en el Bloc, Iniciativa, Verds-Equo i la gent que hi està adherida. El Bloc està farcit de nacionalistes, però a la resta, no sabria dir-ho. Costa saber-ho.

—Què li sembla la tasca del Consell?

—Ni blanc ni negre. És una escala de grisos. Ja no hi ha els vets a segons quins sectors socials i culturals, gairebé tot el Govern parla valencià, cosa que prestigia →

→ la llengua, i es fan coses interessants a nivell social. Ara bé, des del punt de vista nacional, no han alterat el marc de referència espanyol. Si fas servir el marc de referència de l'enemic, l'enemic ho tindrà tot a favor per guanyar. Per això els fa por parlar d'immersió lingüística, accedir a l'Institut Ramon Llull o recuperar TV3... Qui va votarlos no esperava comportaments com aquests, sinó més autocentrats. No podem deixar l'oposició en mans del PP i de Ciutadans, aquest país no és només de la dreta o del Botànic, sinó bastant més plural. Molta gent esperava un Ximo Puig més semblant a l'alcalde de Morella o un conseller [Vicent] Marzà més valent. De fet, ell va ser un dels grans valedors de la coalició Compromís-ERPV a Benicarló.

—En efecte, forma part del govern municipal de Benicarló. Què destaca d'aquest primer any i mig?

—Estic especialment orgullós de la nostra tasca en els serveis socials, on Marta [Escudero, regidora de Compromís] està fent una molt bona feina, passant de la caritat a una política estructural. En el cas de la meua regidoria, també hi ha hagut grans avanços. Al nostre programa parlàvem de revitalitzar el centre històric, que està totalment degradat, i tant el PSOE com l'oposició s'hi han involucrat, amb iniciatives com la campanya "El centre batega". D'altra banda, els Premis Literaris Ciutat de Benicarló, que tenen vocació d'excel·lència, també han tingut una projecció important a tot l'àmbit dels Països Catalans. En general, he detectat molta iniciativa a l'hora d'atreure la col·laboració d'unes altres administracions, com ara la Unió Europea: conjuntament amb Vinaròs, hem aconseguit 10 milions de l'EDUSI (Estratègia de Desenvolupament Urbà Sostenible i Integrat).

—Quins deures caldria fer abans dels pròxims comicis, els del 2019?

—Ha de quedar clar que l'esquerra sap gestionar. Que sap gestionar bé sense deixar la ideologia a fora. A més d'enllestir el pla estratègic de protecció del centre històric, caldria tenir la nova biblioteca a punt –no podem continuar amb una de tan petita com la d'ara– i establir les bases del pla de turisme que haurà de definir el Benicarló dels propers 20 anys. ●

L'espurna benicarlanda

A Benicarló, el govern del PSPV-PSOE i la coalició Compromís-ERPV funciona sense gaires problemes. Malgrat la tradició conservadora d'aquest municipi del Baix Maestrat, el primer any i mig ha estat balsàmic.

*Reportatge de Víctor Maceda
Fotografies de Miguel Lorenzo*

La carxofa és el símbol indiscutible de Benicarló, i de fet, destaca amb força en el calendari de la població. La Festa de la Carxofa ompli el municipi d'activitats –gastronòmiques i no– cada mes de gener, un homenatge laic a un producte que és venerat per molts. I és que, en bona mesura, l'economia local se sustenta en els carxofars que inunden els camps dels afores. Una estructura de base agrària traduïda en un electorat bastant conservador, que acostuma a atorgar al PP majories aclaparadores. Així, els populars van governar l'Ajuntament del 1991 al 2015, amb una única excepció: del 2005 al 2007, quan el PSPV-PSOE i el Bloc Nacionalista Valencià van assajar un govern de coalició. Els dos primers anys d'aquell mandat, però, el Bloc havia donat suport al PP, la *majoria natural*.

En aquesta localitat a cavall del País Valencià i Catalunya, ara hi governa l'esquerra, i no qualsevol esquerra. Els socialistes –que van aconseguir la fita de ser la llista més votada– ostenten l'alcaldia en la persona de Xaro Miralles, i governen amb la coalició Compromís-ERPV, que compta dos regidors del Bloc, una d'Iniciativa i Josep Barberà, d'ERPV. Un cas únic, perquè els pocs acords entre aquestes dues organitzacions –com ara els de Gandia i Algemesí– s'han fet sota una marca pa-

raigua i no com ací, on les sigles dels republicans són ben visibles.

L'alcaldesa es felicita d'aquest primer any i mig de mandat, que, segons afirma, s'ha caracteritzat per "la proximitat al ciutadà" en aspectes com la participació dels veïns als plenaries i a l'hora de decidir una part simbòlica dels pressupostos. Miralles explica que l'acord de govern va resultar "senzill" i que la presència d'ERPV no representava cap impediment. "Ací hi ha més gent que estudia a Barcelona que no a València", apunta, "i iniciatives com la Taula del Sénia [de què formen part 27 municipis] han fomentat la relació cordial a banda i banda del riu".

La cooperació intermunicipal –en aquest cas, amb la fronterera Vinaròs– també ha donat fruits en la captació de fons europeus. En concret, 10 milions d'euros del programa EDUSI, de desenvolupament urbà sostenible integrat. "En una època com l'actual, en què el ministre [Cristóbal] Montoro ens ofega, aquestes inversions són cabdals", assenyala Miralles.

L'altra pota del govern municipal la lidera Marta Escudero, de Compromís. Secretària local del Bloc Nacionalista Valencià, va significar-se contra l'acord amb Podem a les eleccions estatals, i en canvi, defensa amb entusiasme l'entesa amb ERPV a les locals, que va explo-